

reken bir amaliye olduğunu kabul etmeliyiz, ki, böylece her kişi inançlarına derinden bağlansın; Her genç bir fert olarak hürriyetini, mümkün kılan, terbiyesini yapan, besleyip büyüten kaymetin hizmetini görmeğe istiyaklı bulunsun.»

İngilteredeki çalışmalar serisine ait ((Üniversitedeki Buhran)) adlı bir kitapta, Sir Wolter Moberly derki:

«Bizim acı halimiz şudur: Talebelerin pek çoğu, gerçek ciddi meseleler üzerine zihinlerini bile meşgul etmeğe zorlamağa alıştırmaksızın Üniversite-lerimizi bitirir, onların üstünden girip altından çıkarlar. Akademik ilmi tarafsızlığın tesiri altında onlar, gayet ustalıkla (kapalı) bir şekilde, üzerinde asla ciddi olarak düşünmedikleri lâyaklık ve değişmeyen içtimai ve politik vaziyet içinde düşüncesiz uysallığa «peki» diyecek hâle getirilirler çalışmaların parçalanışının galibiyeti sebebiyle, onlar gayeli hayat üzerine sorumlu olarak karar vermeğe davet edilmezler veya akıllıca böyle bir karar vermeğe hazır hâle getirilmezler... Esasında onlar eğitimsizdirler..» (18)

Profesör Harold H. Titus, bütün eğitimli perspektif (menazır ilmin) i tenkit ettikten sonra, yazısına devamla şöyle der:

«Hatta umumî bilgi deposunun eksikliğinden daha tehlikelisi umumî ideallerin ve itikatın eksikliğidir. Eğitim her bir müsbet ifadeyi, itikatları ve iteatları geliştirmede sık sık başarısızlığa da uğrar. İlim ve insanî değerleri ve bağlılıkları araştırmanın ayrılığı ciddi bir tehlike olmuştur. Eğitim, kendini, geçmişin manevi mirasından ayırdı, fakat onun yerine kifayetsiz birini temin etmede muvaffak olamadı. Bu sebepten, tahsilli kimseler bile, sabit bir dünya görüşüne malik olamadıkları gibi, inançsız yahut hakiki değerler hususunda duyusuz bırakıldılar. (19)

M.V.C. Jaffreys şu şikâyetinde bulunur:

«Modern eğitimdeki en ciddi (tehlikeli) eksiklik gayeleri etrafındaki şüphe ve tereddüttür, yani gayesinin belirsizliğidir. Tarihe bir göz atış bize hatırlatmaktadır ki, eğitim alanındaki en esasî ve etkili sistemler, bilhassa kişisel nitelikler ve içtimai mevkiiler hasebiyle, gerçekten kat'i surette tasavvur etmiş ve plânlamışlardır, Sparton, Fendal,, Jesvit, Nazi ve komünist eğitimciler, onlar ne yapmak istediklerini biliyor ve ona inanıyorlardı, güveniyorlardı. Bu zıtlığın yanında Liberal demokrasilerdeki eğitimin amaçlarının muğlak bulunması çok üzgün bir haldir.» (20)

Bu yeni düşünce akımları açıkça göstermiştir ki, eğitimin idealci tarafsızlığı hakkındaki telâkki (fikir) inkiraz üzeredir ve kesinlikle bu fikir, medeniyete ve terakkiye zararlıdır.

Şanlı Akif'e

Mustafa BAYBURTLU

Millet ümitsizliğe artık yüz tutmuş iken
Bir ses geldi yürekte, açmıştı ufka yelken.

Ya İstiklâl ya ölüm sadâsı şahlanıyor
Allah'a can vermeye kalbler istahlanıyor.

Bu gür sesin tonunu ayarlayan bir ses var;
O ses ki: Haşmetine âsümanlar gelir dar.

Hakk'a gönül bağlanmış o sadânın sâhibi
Haykırışıyla inler vatanın her cânibi.

Haykarmaktan yorulmuş, dolaşmaktan
dermansız,
Fakat Sancak eldedir, tek gelmesin imansız.

Vücut çırpıp durur, kalb Allah'la beraber
Yalvarır Hâlik'ına: Doğmasın kara haber!

Türk'lerin namlusunda o sestem mermi vardı,
İman kokardı toplar, eh-i küfrü arardı.

Bir nesli şahlandırdı, ismi Âkifti O'nun.
Rahmân'a varmaktaydı son durağı yolunun

Medeniyet sanırken insan çökek taşını
Hiç korkmadan vurmuştu canavar damgasını.

Sen ey Akif! Tarih'in İstiklâl bülbüllüsün...
Bırak sansın dönekler kendi gibi ölüsün.

Safâhat'ın insana bir sanat âbidesi,
İman kokan beyitler O'nun nûr âvizesi.

Her birinde bir başka tefekkür yatmaktadır,
Gerçeğe kanat açıp, bâtılı atmaktadır.

Âlem şehâdet eder: MUHAMMED aşıkydın.
Küfr edebiyâtını Hak satırıyla kıydın.

O satır Tevhid iman delu göğsünde
Mümkün mi, susarmıydın, zalim O'na sövsün
de?

Medeniyet formülü Kur'an'da vardır dedin
N'olur Allah aşkına bir kerre tetkik edin!

Türk milleti minnettar sana ey şanlı Akif,
Allah rahmet eylesin, sağlam imanlı Akif!..

18. Moberly, Sir Walter, The Crisis in the University, Lonndon, 1949, p. 70.

19. Titus, Harold H., Living Issues in Philosophy, New York, 1953, pp. 420-21.

20. M. V. C. Jaffreys, Glaneonn, An Inquiry into the Aim of Education, Pitman, London, 1950, p. 61.